

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

ligt, og jeg skulde tro, at i øvrigt dette, at Ministeriet har Dispensationsret og Dispensationspligt overfor berettigede Interesser, og at Loven kun gælder i 2 Aar, i hvilke man kan gøre de fornødne Erfaringer, vil give tilstrækkelig Sikkerhed.

Det ærede Medlem talte specielt om Anlæg, som blev foretaget efter Lovens Ikrafttræden, men saaledes, at der paa det paagældende Sted ikke var Lyttere, men senere kunde komme Lyttere. Men det gælder ikke alene Elektricitetsværker, det kan jo gælde alle mulige Fabrikker, og det vil med andre Ord sige, at man vilde komme ind paa en Tidsprioritet, som vilde være overordentlig uheldig at arbejde med. Derfor vil jeg meget nødig ind paa de Betragtninger ud fra den Opfattelse, at det, der skulde være Værdien i dette Forslag, skulde være, at praktisk talt alt, hvad der leveres af nye Maskiner, nye Motorer, nye Fabrikker, vil blive indrettet med denne Lov for Øje. Det vil være forholdsvis lidet bekosteligt, naar det gøres samtidig med, at det nye Anlæg foretages; Omkostningerne herved vil som Regel være ganske forsvindende, medens det naturligvis, hvis det skal installeres paa et gammelt Anlæg, vil være ret bekosteligt. Derfor er det vor Opfattelse, at det vil gaa saaledes, at samtlige Leverandører vil indrette sig paa fremtidig kun at levere støjdæmpede Motorer og Maskiner, for saa vidt det overhovedet kan ske. Hvis man vil følge den anden Vej, kommer man ind paa en Række praktiske Vanskeligheder med at skulle oplyse og bevise denne Tidsprioritet, hvorvidt de paagældende kunde siges at være i god Tro, naar de til Trods for Lovens Bestemmelser havde anbragt deres Anlæg uden Støjdæmpning paa Motorerne, fordi der ikke var Lyttere, som kunde generes. Man kommer ind paa Vanskeligheder, som ikke bliver behagelige at arbejde med, og man modarbejder dermed Hensigten med Lovforslaget: saa hurtigt som muligt at naa til den rette Standardisering af Typerne. Det er i Virkeligheden Hovedmomentet. Men jeg er ganske klar over, at hvor der er Tale om store Virksomheder med betydelig økonomisk Interesse i, at der tages Hensyn til dem, maa Ministeriet naturligvis give al mulig Dispensation. Ved den Ændring, som er foretaget i

§ 3, opnaar man netop den Fordel at tage Hensyn til Barberernes Lukketid, der varierer paa de forskellige Ugedage, og man rammer ved den netop et Fag, hvis smaa Apparater af forskellig Art er til meget stor Gene for de i de paagældende Ejendomme boende Folk. Jeg mener, at man her har valgt en Form, som skulde være tilfredsstillende.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der er Virksomheder, som lægger deres Arbejdstid paa andre Tider end om Dagen af Hensyn til den billigere Elektricitet. Jeg vil dog ikke mene, at det nogen Sinde kan finde Sted i den Tid, der her er Tale om at beskytte, idet det jo netop er Belysningstiden, hvor ingen Elektricitet leveres billigere. Disse Anlæg maa netop henvise deres Arbejde til de Tider, hvor der ikke er Belysning, og hvor Radiolytningen ikke generes, men jeg henviser i øvrigt det ærede Medlem til Slutningsbestemmelsen i § 3, hvor der staar, at hvor det er af afgørende økonomisk Betydning for den paagældende Virksomhed, kan Ministeren meddele den fornødne Dispensation.

Jeg har, som sagt, ikke noget imod, at vi gennemdrøfter disse Spørgsmaal, men jeg glæder mig samtidig over, at det var det ærede Medlems Mening, at vi burde komme til et Resultat i denne Samling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stegger Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Landsarkiv for de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 483).